

قوی‌ترین مرد جهان: از من استفاده ابزاری می‌کنند

توسط مهدی رستمپور

به‌داد سلیمی در دسته فوق سنگین وزنه‌برداری، قهرمان جهان و المپیک است که به تازگی مدال طلای بازی‌های آسیایی را نیز با ثبت رکوردهای جدید به گردن آویخت. او مسئولین ورزش را به استفاده ابزاری از خودش متهم کرده است.

سلیمی می‌گوید: «وقتی به من احتیاج دارند از لحاظ رسانه‌ای و ابزاری، استفاده می‌کنند، موقعی که لازم‌شان دارم هیچ‌کدام پیدایشان نیست.»

او در شرح انتقادات خود گفته مردم فکر می‌کنند به‌داد فقط می‌رود مسابقه و تلویزیون نشانش می‌دهد. فکر می‌کنند هیچ مشکلی ندارد ولی حقیقت این است که در دو سال اخیر هیچ شغلی نداشتیم و از تنها منبع درآمد که وزنه‌برداری بود دور بودم و تحت فشار از لحاظ مالی.

اشاره او به دوران دوری از وزنه‌برداری بعد از المپیک لندن است که در پی بروز اختلاف بین مدال‌آوران المپیک با حسین رضازاده و سرمربی وقت تیم ملی رخ داد. سلیمی طی آن مدت رکورد جهان را در تمرینات زد اما به خاطر غیبت در اردو، به مسابقات جهانی اعزام نشد.

دارنده نشان طلای المپیک لندن، دو بار قهرمان جهان در آنتالیا و پاریس، برنده دو مدال طلای آسیا و دو قهرمانی در بازی‌های آسیایی، این اظهارات را در مصاحبه با نشریه تماشگر به زبان آورده و یادآور شده: هدفم این است که ادامه تحصیل دهم و یک سمتی بگیرم کار کنم. ورزش هم اگر نشد، حوزه مدیریت شهری یا سیاسی!

او درباره اینکه آیا ورود به سیاست برای یک قهرمان عجیب نیست، پاسخ داده: «ترجیحاً ورزش را دوست دارم اما همین ورزش آنقدر نامرد دارد که مرد توپش گم شده است.»

وزنه‌بردار ۲۴ ساله مازندرانی معتقد است وضعیت تلخ پیشکسوتان امروز، سرنوشتی است که انتظار خودش را هم می‌کشد: «علی‌والی در جنگ با عراق اسیر شد ولی یک بار نیامد در رسانه‌ها از دردهای خودش بگوید. منوچهر برومند قوی‌ترین مرد آسیا بود، رضازاده از جلوی رد شد و برومند را نشناخت. برومند بهش سلام داد، با احترام گفت که من مو سفید، قوی‌ترین مرد آسیا بودم. تقی روحانی که اولین طلای سنگین وزن بعد از انقلاب را گرفت، افتاد در بستر مرگ، هیچ حمایتی از او نشد. خجالت می‌کشم بگویم چقدر برای پول آمپول‌های گران خود نالید.»

دارنده رکورد حرکت یکضرب جهان در ادامه گفته: دنبال اسپانسر گشتم اما موفق نشدم. کسی به فکر آدم نیست. دوره ای شده که هرکس به فکر خودش است. طرف می‌گوید برایت اسپانسر می‌آورم ولی چهل درصدش برای خودم. زورش را من می‌زنم، پولش را او می‌برد.

وضعیت اقتصادی رقبای سرشناس سلیمی در جهان چگونه است؟ در این باره می‌گوید: «ماتیاس اشتاینر آلمانی که دو بار با اختلاف زیاد به من باخت، اسپانسرهای مختلف برایش سر و دست می‌شکنند اما در ایران برعکس، ورزشکار باید دنبال اسپانسر بدود.»

ابراهیم افشار در این باره پرسیده: «نهادهای بالادستی شما چه غلطی می‌کنند؟ وظیفه آنهاست. شما زیرمجموعه آنها هستید.» سلیمی پاسخ داده: «نه، هیچکس کاری نمی‌کند. آدم باید گلیم خودش را از آب بیرون بکشد. فقط در روز مسابقه به‌داد را می‌خواهند. بعد از آن فراموش می‌شود.»

پادشاهی‌هایی که او تاکنون برای قهرمانی‌ها یا فروریختن رکوردها در مسابقات جهانی، قاره‌ای و المپیک دریافت کرده، چقدر بوده؟ می‌گوید: جایزه وزارت ورزش همان سی و دو سکه‌ای بوده که در مراسم تجلیل رییس جمهور از قهرمانان دریافت کردیم. به اضافه ماهی دو میلیون تومان از صندوق حمایت که نمی‌دهند یا هر چهار پنج ماه یک بار واریز می‌کنند.

راه حل سلیمی برای تغییر این وضعیت چیست؟ مشکلات ورزش ما هیچ زمان حل نمی‌شود. مگر فلسفه وجودی وزارت ورزش یا فدراسیون چیست. به خاطر ورزشکاران است دیگر. ولی آنها ورزشکار را محتاج خود نگه می‌دارند. یعنی به جای اینکه فدراسیون یا وزارتخانه محتاج ورزشکار باشد، همیشه برعکس است. چون با گفتن هم مسئله حل نمی‌شود، ترجیح می‌دهم هیچ چیز نگویم.